

فارسی‌نویسی چینی معیار (هانسی)

اسماعیل رادپور | ویرایش دوم: ۱۴۰۲/۰۱/۱۹ | www.daoism.ir

در زبان‌های غربی، به جهت لاتین‌نویسی نویسه‌های چینی (هَان‌دُزِی 漢字) در گویش معیار (گُویُو 國語)، گویش عام و رسمی در چین و تایوان، سیستم‌هایی نوشتاری ابداع شد که نشان‌دهندهٔ آواهای نویسه‌های چینی باشد، و ازجمله معروف‌ترین آنها سیستم‌های «وید جایلز» (Wade Giles) و «پین‌یین» (Pinyin) است، که این دومی را با حوصله و دقت بیشتری تدوین کرده‌اند. مثلاً نویسهٔ 道 به سیستم «وید جایلز» می‌شود «tao» و در سیستم «پین‌یین» به شکل «dao» نوشته می‌شود، اما تلفظ آن یک چیز است، «دائو»: صامت «د» [IPA: /d/ یا /t/، انفجاری لثوی غیر هائی، نزدیک به «ط» عربی]، به علاوهٔ مصوّت واحدی با پیوستن «آ» [IPA: /a/، پیشین، باز، غیر مدوّر] به «آ» [IPA: /ǣ/، پسین، بسته، مدوّر]، «ائو» که این همه تنها در یک هجا تلفظ می‌باید شد و شکل نوشتاری آن به صورت «دائو» نباید موجب شود که در دو هجا (د+ائو) تلفظ شود. در ادامه، روشی پیشنهاد می‌شود، مبتنی بر سیستم آوانگاری «پین‌یین» (اختصار: پ.ی.)، برای فارسی‌نویسی تلفظ نویسه‌های چینی در گویش معیار زبان چینی. از این پس به جهت اختصار در اشاره به فارسی‌نویسی الفاظ در گویش معیار چینی، از اصطلاح «هانسی» استفاده می‌کنیم، لفظی متشکل از «هان+سی»، «هان» برای «هَان‌یُو» به معنی زبان چینی و «سی» برای «فارسی» (در زبان چینی، زبان فارسی را بوسیلهٔ 波斯語 می‌گویند که یُو به معنی «زبان» است و بوسیلهٔ تلفظ چینی شدهٔ «پارسی» است، محتملاً نظر به گویش تاجیکی). مهم‌تر از همه، سه مسئله در تدوین «هانسی» در نظر گرفته شده است:

- دقت: آنکه برای خوانندهٔ ناآشنای فارسی‌زبان تداعی‌کنندهٔ تلفظی تا حد ممکن نزدیک به تلفظ صحیح گویش معیار چینی باشد؛
- سادگی: آنکه خواندن و نوشتن آن آسان و با قلم‌های کامپیوتری موجود سازگار باشد؛
- زیبایی: آنکه زیبایی رسم‌الخط فارسی را از بین نبرد و درعین حال به تشخیص و تمایز الفاظ «هانسی» در اشتباه شدن با الفاظ فارسی که آوا یا نگارش مشابه دارد، توجه شود.

صامت‌ها

در زبان چینی، تلفظ هر نویسه شامل یک هجاست و هر هجا مرکب است از یک صامت (بی‌صدا) آغازین و یک مصوّت (صدادار) پایانی. مثلاً 道 (د+ائو) یا گینگ (د+گ+ینگ). جدول زیر ۲۲ صامت موجود در گویش معیار چینی را نشان می‌دهد:

نرم‌کامی	لثوی‌کامی	برگشته	لثوی	لیبی		
g / گ			d / د	b / ب	غیر هائی	انسدادی
k / ک			t / ت	p / پ	هائی	
			n / ن	m / م	خیشومی	
	j / چ	zh / چ	z / ذ		غیر هائی	انسایشی
	q / چ	ch / چ	c / تس		هائی	
h / ه	x / ش	sh / ش	s / س	f / ف	سایشی	
		r / ژ	l / ل		روان	
w / و - y / ی					نیم‌صوتی	

در ادامه تنها صامت‌هایی را شرح می‌دهیم که نیازمند توضیحی باشد.

..... در گویش معیار زبان چینی دو نوع تلفظ نزدیک به «ش» فارسی وجود دارد، و همین طور دو نوع «چ» و دو نوع «ج». در تلفظ نوع لثوی کامی «ش»، «چ» و «ج» نوک زبان به پشت دندان های جلو می ساید، حال آنکه در تلفظ نوع دیگر «ش»، «چ» و «ج» (و همین طور «ژ») زبان به عقب می خمد. در «هانسی» برای نوع نخست (لثوی کامی)، بر روی حروف، یک علامت سکون (ˊ) می گذاریم: «شُ»، «چُ»، «جُ» و در نوع دیگر (برگشته) هیچ علامتی بر روی حروف نمی آید. مانند: جُی برای zhi در پین یین، ولی جی برای zhi، یا چِی برای qi، ولی چانگ برای chang، یا شیو (تلفظی ما بین ش و س) برای xiu، ولی شانگ برای shang. در شکل زیر تفاوت طرز استقرار زبان در تلفظ انواع «ش»، «چ» و «ج» نشان داده شده است:

جدول زیر صامت های مذکور را در هانسی، پین یین، وید جایلز، و تلفظ IPA همراه با مثال نشان می دهد.

هانسی	پین یین	وید جایلز	IPA	مثال (هانسی)	مثال (پین/وید)
چُ	j	ch	/tɕ/	چِیا	chia/jia
چ	zh	ch	/tʂ/	چانگ	chang/zhang
چُ	q	ch'	/tɕʰ/	چِین	ch'in/qin
چ	ch	ch'	/tʂʰ/	چانگ	ch'ang/chang
ش	x	hs	/ɕ/	شِین	hsian/xian
ش	sh	sh	/ʃ/	شانگ	shang/shang
ژ	r	j	/ʐ/ - /ʒ/	ژِن	jen/ren

..... «ژ» چینی نیز با زبان به عقب خمیده تلفظ می شود، ولی صدای آن به شدت «ژ» فارسی از صدای «ر» بدون سایش مکرر جدا نیست. در پین یین آن را با r نشان می دهند و در وید جایلز با z، ولی «ژ» چینی نه «ر» است و «ج»، ولی ترکیب این دو نوع تلفظ در فارسی، ما را به «ژ» چینی نزدیک می سازد.

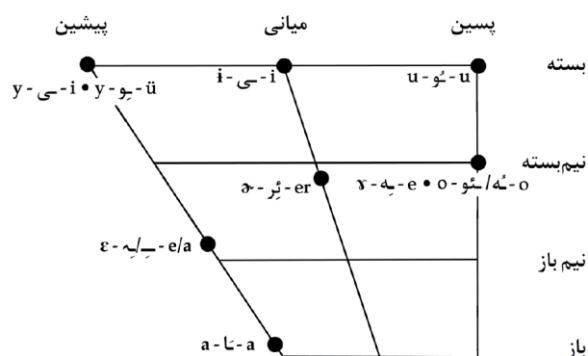
..... دو صامت در گویش معیار هست که از هرکدام گویی دو آوای صامت به گوش می رسد. یکی «تس» (پین: c، وید: ts) و دیگری «دز» (پین: z، وید: dz) که اولی گویی ادغام دو صدای «ت» و «س» باشد و دیگری ادغام دو صدای «د» و «ز». در هانسی این صامت ها با دو حرف نوشته می شود و روی حرف اول علامت سکون (ˊ) گذاشته می شود. مانند: دُزی (پین: zi)، تْسوئِن (پین: cun).

..... صامت «و» (IPA: /w/، برخلاف «واو» فارسی، بین دو لب تلفظ می گردد).

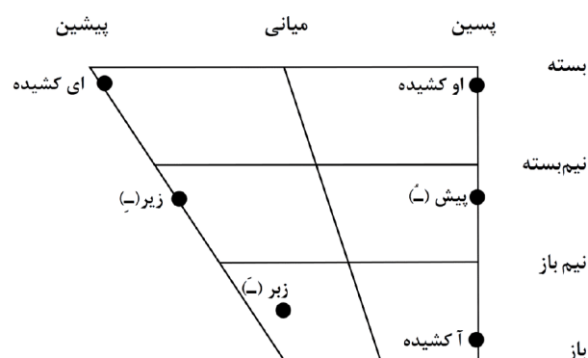
..... صامت «ه» (IPA: /h ~ x/، پین: h) آوایی سایشی نرم کامی دارد، بنابراین از جهتی نزدیک به «خ» فارسی است.

مصوّت‌ها

در اشکال زیر، مصوّت‌های گویش معیار چینی و مصوّت‌های فارسی (گویش معیار) در جدول مصوّت‌ها نشان داده شده است. قیاس قربات‌ها و اختلافاتِ ادای مصوّت‌ها، در فهم و ادای صحیح‌تر آنها بسیار مفید تواند بود.

اصوات چینی معیار در جدول مصوّت‌ها

اصوات فارسی (گویش معیار) در جدول مصوّت‌ها

* علائم (از راست به چپ): پیش از خط‌تیره (-) نشانه استفاده شده در پین‌یین،
 * دو خط‌تیره نشانه استفاده شده در «هانسی» و پس از خط‌تیره نشانه IPA.
 * مصوّت‌های پیش از علامت «e» مدوّر است و مصوّت‌های پس از «e» غیر مدوّر است.

رسم‌الخط استفاده شده در زبان فارسی دارای اعراب‌هایی چند است که بعضی مصوّت‌های گویش معیار را نمایندگی تواند کرد. اما مشکل در تعیین نشانه‌هایی از جهت مصوّت‌هایی است که صرفاً با یکی از اعراب‌های خط رایج فارسی نمایانده نتواند شد. در رسم‌الخط لاتین از دو حرف صدادر متوالی استفاده می‌کنند و بنابراین نه زیبایی خط از بین می‌رود و نه مشکلی در تعیین نشانه‌ها به وجود می‌آید، مانند ao در dao یا ua در hua. ولی در خط فارسی، هر حرف تنها دارای یک اعراب می‌تواند بود، و رسم‌الخط اجازه استفاده از دو اعراب متوالی نمی‌دهد. در این مواد از همزه (ه) از جهت استفاده از اعراب‌های متوالی استفاده می‌کنیم، که حرفی بدون آواست صرفاً به جهت حمل اعراب. مانند: شیوین (پ.ی. xuan)، دائو (پ.ی. dao)؛ همچنین از واو (و) بهره خواهیم برد که چند نوع آوای ضمّه و آوایی را که از ادغام با آنها حاصل می‌شود، حمل می‌تواند کرد.

..... در هانسی «و» (بدون اعراب در حرف پس و پیش) همه جا صدای «اُ» کوتاه است، مانند بو (پ.ی. bo) که کم‌وبیش شبیه به تلفظ ضمّه در زبان فارسی است. اما این آوا در ادغام، صرفاً با همان علامت ضمّه نوشته می‌شود، مانند: کُنگ (پ.ی. kong)، پس در شیوه «هانسی» کوتنگ نادرست است.

..... صدای «او» کشیده را با «و» می‌نویسیم، آن چنانکه در رسم‌الخط عربی فارسی رایج است. مانند گُو (پ.ی. gu) یا گُوَان (پ.ی. guan). ولی در مواردی که این صدا با صدای ang یا ei یا en ادغام می‌شود، ضرورتی به استفاده از ضمّه نیست. مانند: گوانگ (پ.ی. guang) یا گوئی (پ.ی. gui) یا گوین (پ.ی. gun).

..... پیوستن صدای «او» کشیده به «اُ» (پ.ی. uo) را با پیوستن «و» به «ئ» نشان می‌دهیم، مانند گُو برای 國 (پ.ی. guo)، و این نباید با صدای شبیه به ضمه کشیده اشتباه شود که با «و» نشان داده می‌شود، آن چنانکه در رسم الخط عربی فارسی متداول است. مانند گُو (پ.ی. gou).

..... صدای a به عنوان جزء آخر ترکیب، به صدای زیر (ㄜ) در فارسی نزدیک تر است تا «آ»، بنابراین با فتحه پیش از الف یعنی «ا» نوشته می‌شود. مانند: هُوَا (پ.ی. hua) یا جِیا (پ.ی. jia) یا چَا (پ.ی. cha).

..... صدای a در ترکیب با i و n (یعنی ai و an) نیز با فتحه پیش از الف یعنی «ا» نوشته می‌شود. مانند: تَای (پ.ی. tai) یا نَان (پ.ی. nan). اما صدای a پیش از ng و پیش از o به «آ» نزدیک تر است تا آوای زیر (ㄜ)، بنابراین، در این موارد، «ا» بدون فتحه نوشته می‌شود. مانند: وانگ (پ.ی. wang)، دِائو (پ.ی. dao)؛ غلط: وَاَنگ، دَاَو.

..... مصوت an پس از صامت‌های ش (x)، ج (j)، چ (q)، به «وین» نزدیک تر است و با «وئین» نوشته می‌شود و پس از دیگر صامت‌ها با «وَن» مانند: شِوئین (پ.ی. xuan)، گُوَان (پ.ی. guan).

..... «ی» بعد از صامت‌های هانسی «دز»، «تس» و «س» از صدای «ای» کشیده فارسی فاصله دارد و به کسره شبیه است، ولی مانند پین‌یین از این دقت صرف نظر می‌کنیم و همچنان آن را با «ی» می‌نویسیم.

..... در پین‌یین، فرق است میان u و ü. اولی صدایی شبیه به «او» کشیده دارد و دومی صدایی شبیه به «ایو» در یک هجا. از آنجا که مصوت‌هایی که با این مصوت‌ها ادغام می‌شود، در الفاظ چینی متفاوت است، پین‌یین در این موارد از همان استفاده می‌کند، مگر در چهار لفظ lü و nü و lüe و nüe جهت پرهیز از اشتباه با lu و nu و lue و nue. در «هانسی» نیز از پین‌یین تبعیت کرده‌ایم و این دو نوع تلفظ را با «و» نشان داده‌ایم جز در لو (پ.ی. lü) و نو (پ.ی. nü) و لویه (پ.ی. lüe) و نوئه (پ.ی. nüe)، جهت پرهیز از اشتباه شدن با لو (پ.ی. lu) و نو (پ.ی. nu) و لویه (پ.ی. lue) و نوئه (پ.ی. nue). مانند: شو برای xu و نه شیو؛ لویه برای lüe.

..... از آنجا که در رسم الخط فارسی، حرف تک و تنها واژه محسوب نمی‌گردد، و نیز از جهت حفظ زیبایی خط، هنگامی که حرفی واحد به کمک یک اعراب وافی به آوای مورد نظر است، صورت «هانسی» لفظ را به «ه» ختم می‌کنیم، و این حرف زینت البته تلفظ نمی‌باید شد، مانند: چِه (پ.ی. zhe)؛ و هنگامی که صامت غیرچسبان باشد، در «و»، «د»، «دز»، «ژ»، حرف پایه پایانی با «های تنها» (ه) نوشته می‌شود، مانند: دِه (پ.ی. de). همچنین: ضرورت حفظ زیبایی خط و خواندن آسان ایجاب می‌کند که الفظی که به نگارش کسره بر روی «ی» و یا «ئ» پایان می‌یابد، به «حرف پایه پایانی» ختم شود. مانند: جِیه (پ.ی. jie) یوئه (پ.ی. yue).

جداول زیر شامل هانسی همه الفاظ چینی مطابق با پین‌یین آنهاست، نخست نیمی از صامت‌ها:

	ب	پ	م	ف	د	ت	ن	ل	گ	ک
	b	p	m	f	d	t	n	l	g	k
ا	با	پا	ما	فا	دا	تا	نا	لا	گا	کا
a	ba	pa	ma	fa	da	ta	na	la	ga	ka
ای	بای	پای	مای	-	دای	تای	نای	لای	گای	کای
ai	bai	pai	mai	-	dai	tai	nai	lai	gai	kai
ان	بان	پان	مان	فان	دان	تان	نان	لان	گان	کان
an	ban	pan	man	fan	dan	tan	nan	lan	gan	kan
انگ	بانگ	پانگ	مانگ	فانگ	دانگ	تانگ	نانگ	لانگ	گانگ	کانگ
ang	bang	pang	mang	fang	dang	tang	nang	lang	gang	kang

ک k	گ g	ل l	ن n	ت t	د d	ف f	م m	پ p	ب b		
کائو kao	گائو gao	لائو lao	نائو nao	تائو tao	دائو dao	-	مائو mao	پائو pao	بائو bao	ئاو ao	ائو ao
کِه ke	گِه ge	لِه le	نِه ne	تِه te	دِه de	-	مِه me	-	-	ئِه e	ئِه e
-	گِي gei	لِي lei	نِي nei	-	دِي dei	فِي fei	مِي mei	پِي pei	بِي bei	ئِي ei	ئِي ei
کِن ken	گِن gen	-	نِن nen	-	-	فِن fen	مِن men	پِن pen	بِن ben	ئِن en	ئِن en
کِنِڭ keng	گِنِڭ geng	لِنِڭ leng	نِنِڭ neng	تِنِڭ teng	دِنِڭ deng	فِنِڭ feng	مِنِڭ meng	پِنِڭ peng	بِنِڭ beng	ئِنِڭ eng	ئِنِڭ eng
-	-	لِي li	نِي ni	تِي ti	دِي di	-	مِي mi	پِي pi	بِي bi	ئِي yi	ئِي i
-	-	لِيا lia	-	-	دِيا dia	-	-	-	-	يَا ya	يَا ia
-	-	لِيَن lian	نِيَن nian	تِيَن tian	دِيَن dian	-	مِيَن mian	پِيَن pian	بِيَن bian	ئِيَن yan	ئِيَن ian
-	-	ليانِڭ liang	نيانِڭ niang	-	-	-	-	-	-	يانِڭ yang	يانِڭ iang
-	-	ليائو liao	نيائو niao	تياو tiao	ديائو diao	-	مياو miao	پياو piao	بياو biao	ياو yao	ياو iao
-	-	لِئِه lie	نِئِه nie	تِئِه tie	دِئِه die	-	مِئِه mie	پِئِه pie	بِئِه bie	ئِئِه ye	ئِئِه ie
-	-	لِيَن lin	نِيَن nin	-	-	-	مِيَن min	پِيَن pin	بِيَن bin	ئِيَن yin	ئِيَن in
-	-	لِيَنِڭ ling	نِيَنِڭ ning	تِيَنِڭ ting	دِيَنِڭ ding	-	مِيَنِڭ ming	پِيَنِڭ ping	بِيَنِڭ bing	ئِيَنِڭ ying	ئِيَنِڭ ing
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ئِيَنِڭ yong	ئِيَنِڭ iong
-	-	ليو liu	نيو niu	-	ديو diu	-	ميو miu	-	-	يُو you	يُو iou
-	-	-	-	-	-	فو fo	مو mo	پو po	بو bo	ئو o	و o
كُنِڭ kong	گُنِڭ gong	لُنِڭ long	نُنِڭ nong	تُنِڭ tong	دُنِڭ dong	-	-	-	-	-	ئُنِڭ ong
كُو kou	گُو gou	لُو lou	-	تُو tou	دُو dou	فُو fou	مُو mou	پُو pou	-	ئُو ou	ئُو ou
كُو ku	گُو gu	لُو lu	ئُو nu	ئُو tu	دُو du	فُو fu	مُو mu	پُو pu	بُو bu	وُو wu	ئُو u
كُوَا kua	گُوَا gua	-	-	-	-	-	-	-	-	وَا wa	ئُوَا ua
كُوَاي kuai	گُوَاي guai	-	-	-	-	-	-	-	-	وَاي wai	ئُوَاي uai

ک k	گ g	ل l	ن n	ت t	د d	ف f	م m	پ p	ب b		
کُوان kuan	گُوان guan	لُوان luan	نُوان nuan	تُوان tuan	دُوان duan	-	-	-	-	وَان wan	وُوان uan
کوانگ kuang	گوانگ guang	-	-	-	-	-	-	-	-	وانگ wang	وانگ uang
کوئی kui	گوئی gui	-	-	توئی tui	دوئی dui	-	-	-	-	وی wei	وئی uei
کون kun	گون gun	لون lun	-	تون tun	دون dun	-	-	-	-	ون wen	وین uen
کُو kuo	گو guo	لُو luo	نُو nuo	تُو tuo	دُو duo	-	-	-	-	وُو wo	وُو uo
-	-	لُو lü	نُو nü	-	-	-	-	-	-	یُو yu	یُو ü
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	یوین yuan	یوان üan
-	-	لُوئه lüe	نُوئه nüe	-	-	-	-	-	-	یوئه yue	یوئه üe
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	یوین yun	یون ün

ادامه صامت‌ها:

ژ r	ش sh	چ ch	ج zh	س s	تس c	دز z	ش x	چ q	ج j	ه h	
-	شا sha	چا cha	جا zha	سا sa	تسا ca	دزا za	-	-	-	ها ha	ا a
-	شای shai	چای chai	جای zhai	سای sai	تسای cai	دزای zai	-	-	-	های hai	ای ai
ران ran	شان shan	چان chan	جان zhan	سان san	تسان can	دزان zan	-	-	-	هان han	ان an
زانگ rang	شانگ shang	چانگ chang	جانگ zhang	سانگ sang	تسانگ cang	دزانگ zang	-	-	-	هانگ hang	انگ ang
زائو rao	شائو shao	چائو chao	جائو zhao	سائو sao	تسائو cao	دزائو zao	-	-	-	هائو hao	ائو ao
زه re	شه she	چه che	جه zhe	سه se	تسه ce	دزه ze	-	-	-	هه he	ه e
-	شی shei	-	جی zhei	-	-	دزی zei	-	-	-	هی hei	ی ei
ژن ren	شن shen	چن chen	جن zhen	سن sen	تسن cen	دزن zen	-	-	-	هن hen	ین en
ژنگ reng	شنگ sheng	چنگ cheng	جنگ zheng	سنگ seng	تسنگ ceng	دزنگ zeng	-	-	-	هنگ heng	ینگ eng

ر	ش	چ	ج	س	تس	دز	ش	چ	ج	ه	
r	sh	ch	zh	s	c	z	x	q	j	h	
ری	شی	چی	جی	سی	تسی	دزی	شی	چی	جی	-	ی
ri	shi	qi	zhi	si	ci	zi	xi	qi	ji	-	i
-	-	-	-	-	-	-	شیا	چیا	جیا	-	یا
							xia	qia	jia	-	ia
-	-	-	-	-	-	-	شین	چین	جین	-	ین
							xian	qian	jian	-	ian
-	-	-	-	-	-	-	شیانگ	چیانگ	جیانگ	-	یانگ
							xiang	qiang	jiang	-	iang
-	-	-	-	-	-	-	شیاو	چیاو	جیاو	-	یاو
							xiao	qiao	jiao	-	iao
-	-	-	-	-	-	-	شیه	چیه	جیه	-	یه
							xie	qie	jie	-	ie
-	-	-	-	-	-	-	شین	چین	جین	-	ین
							xin	qin	jin	-	in
-	-	-	-	-	-	-	شینگ	چینگ	جینگ	-	ینگ
							xing	qing	jing	-	ing
-	-	-	-	-	-	-	شینگ	چینگ	جینگ	-	ینگ
							xiong	qiong	jiong	-	iong
-	-	-	-	-	-	-	شیو	چیو	جیو	-	یو
							xiu	qiu	jiu	-	iou
-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	و
											o
رُنگ	-	چُنگ	جُنگ	سُنگ	تسُنگ	دزُنگ	-	-	-	هُنگ	یُنگ
rong		chong	zhong	song	cong	zong				hong	ong
رَو	شَو	چَو	جَو	سَو	تسَو	دزَو	-	-	-	هَو	وَو
rou	shou	chou	zhou	sou	cou	zou				huo	ou
رُو	شُو	چُو	جُو	سُو	تسُو	دزُو	-	-	-	هُو	وُو
ru	shu	chu	zhu	su	cu	zu				hu	u
-	شُوا	-	جُوا	-	-	-	-	-	-	هُوا	وَا
	shua		zhua							hua	ua
-	شُوای	چُوای	جُوای	-	-	-	-	-	-	هُوای	وَای
	shuai	chuai	zhuai							huai	uai
رُوان	شُوان	چُوان	جُوان	سُوان	تسُوان	دزُوان	-	-	-	هُوان	یُوان
ruan	shuan	chuan	zhuan	suan	cuan	zuan				huan	uan
-	شوانگ	چوانگ	جوانگ	-	-	-	-	-	-	هوانگ	وانگ
	shuang	chuang	zhuang							huang	uang
رُوئی	شُوئی	چُوئی	جُوئی	سُوئی	تسُوئی	دزُوئی	-	-	-	هُوئی	وُئی
rui	shui	chui	zhui	sui	cui	zui				hui	uei
رُوئِن	شُوئِن	چُوئِن	جُوئِن	سُوئِن	تسُوئِن	دزُوئِن	-	-	-	هُوئِن	وُئِن
run	shun	chun	zhun	sun	cun	zun				hun	uen
رُو	شُو	چُو	جُو	سُو	تسُو	دزُو	-	-	-	هُو	وُو
ruo	shuo	chuo	zhuo	suo	cuo	zuo				huo	uo

ژ	ش	چ	ج	س	ثس	ذز	ش	چ	ج	ه	
r	sh	ch	zh	s	c	z	x	q	j	h	
-	-	-	-	-	-	-	شو xu	چو qu	جو ju	-	و ü
-	-	-	-	-	-	-	شون xuan	چون chun	جون juan	-	ون üan
-	-	-	-	-	-	-	شوه xue	چوه que	جوه jue	-	وه üe
-	-	-	-	-	-	-	شون xun	چون qun	جون jun	-	ون ün

دو نکته پایانی

::::: به جدول فوق، دو لفظ ئر (er) و ونگ (weng) را می باید افزود، بنابراین، تنها کمی بیش از ۴۰۰ هجا در پین یین (و البته هانسی) وجود دارد که نماینده نحوه تلفظ هزاران نویسه چینی است.

::::: در شیوه هانسی، برای روی هم نویسی کلمات و عبارات چندهجایی در الفاظ آخر چسبان از نیم فاصله استفاده می کنیم، مانند: یی جینگ. در روی هم نویسی، هانسی تابع همان قوانین روی هم نویسی پین یین است.